$\Sigma YN\Omega NYMA - ANT\Omega NYMA$

Αβάσιμος:

(Συν.) : αθεμελίωτος, αστήρικτος, ανεδαφικός, ανυπόστατος, πλαστός.

(Αντ.) : βάσιμος, θεμελιωμένος, βέβαιος, αληθινός.

Αβέβαιος:

(Συν.): ασταθής, άδηλος, ακαθόριστος, ασαφής, επισφαλής, ευμετάβολος.

(Αντ.) : βέβαιος, σίγουρος, καθορισμένος, σαφής.

Άβουλος:

(Συν.) : αναποφάσιστος, διστακτικός, ετεροκίνητος.

(Αντ.) : αποφασιστικός, θαρραλέος, τολμηρός.

Αβρός:

(Συν.): απαλός, τρυφερός, κομψός, ευγενικός.

(Αντ.) : αγροίκος, αγενής, τραχύς, σκληρός, σκαιός, στυγνός, βάναυσος, ωμός.

Αγανακτώ:

(Συν.): δυσανασχετώ, δυσαρεστούμαι, δυσφορώ, οργίζομαι.

(Αντ.): ηρεμώ, συγκρατούμαι, υπομένω, μαλακώνω.

Αγγελία:

(Συν.) : είδηση, πληροφορία, γνωστοποίηση, ειδοποίηση, μήνυμα.

(Αντ.) : αποσιώπηση, απόκρυψη είδησης.

Αγνοια:

(Συν.) : αμάθεια, απειρία, ασχετοσύνη.

(Αντ.) : γνώση, επίγνωση.

Αγωγή:

(Συν.): οδήγηση, καθοδήγηση, εκπαίδευση, διαπαιδαγώγηση, ανατροφή.

(Αντ.): αμορφωσιά, απαιδευσία, αμάθεια, αγραμματοσύνη.

Αδαής:

(Συν.): αμαθής, άπειρος, ανήξερος, ατζαμής, αδέξιος, ανίδεος, άβγαλτος.

(Αντ.) : ειδήμονας, έμπειρος, πεπειραμένος, γνώστης, ειδικός.

Αδέκαστος:

(Συν.): αδωροδόκητος, αδιάφθορος, αντικειμενικός, αμερόληπτος, δίκαιος.

(Αντ.): αργυρώνητος, ρουσφετολόγος, μεροληπτικός.

Αδηφαγία:

(Συν.) : λαιμαργία, πολυφαγία, απληστία, γαστριμαργία, κοιλιοδουλία.

(Αντ.) : λιγοφαγία, εγκράτεια.

Αδιάλλακτος:

(Συν.) : άκαμπτος, ανένδοτος, άσπονδος, ασυμβίβαστος, ασυμφιλίωτος, απόλυτος.

(Αντ.): διαλλακτικός, συμβιβαστικός, μετριοπαθής.

Άδοξος:

(Συν.): άσημος, αφανής, παραγνωρισμένος.

(Αντ.) : ένδοξος, δοξασμένος, επιφανής, διάσημος, φημισμένος.

Αεργος:

(Συν.): αργός, τεμπέλης, οκνηρός, νωθρός, φυγόπονος, ράθυμος.

(Αντ.) : εργατικός, εργαζόμενος, φίλεργος, φιλόπονος.

Αθέμιτος:

(Συν.) : άνομος, παράνομος, ανήθικος, παράτυπος.

(Αντ.): θεμιτός, νόμιμος, σύννομος.

Αθυρόστομος:

(Συν.) : αμετροεπής, φλύαρος, αυθάδης, ιταμός.

(Αντ.) : εγκρατής, λιγόλογος, λακωνικός.

Αισθητική:

(Συν.) : η αντίληψη ως προς το ωραίο.

Αίσιος:

(Συν.): ευνοικός, τυχερός, ευμενής, ευοίωνος, ευτυχής.

(Αντ.): δυσοίωνος, απαίσιος, δυσμενής, αντίξοος.

Αιώνιος:

(Συν.): παντοτινός, αθάνατος, διηνεκής, αίδιος, διαρκής, μακρόβιος.

(Αντ.) : εφήμερος, πρόσκαιρος, παροδικός, βραχύβιος, φθαρτός.

Ακμάζω:

(Συν.) : ευημερώ, αναπτύσσομαι.

(Αντ.) : παρακμάζω.

Ακόρεστος:

(Συν.) : άπληστος, λαίμαργος, αδηφάγος.

(Αντ.) κορεσμένος, εγκρατής, ολιγαρκής, συντηρητικός.

Ακριτομυθία:

(Συν.) : απερίσκεπτη φλυαρία, κοινολόγηση μυστικού από επιπολαιότητα.

Αλλαγή:

(Συν.) : μετατροπή, αλλοίωση, διαφοροποίηση, μεταλλαγή, μετάπλαση, μεταποίηση, τροποποίηση, μετασχηματισμός.

(Αντ.): στασιμότητα, σταθερότητα.

Αλλοίωση:

(Συν.) : μεταβολή, μετατροπή, τροποποίηση, νόθευση, παραποίηση, παραγάραξη.

Αλλοτρίωση:

(Συν.) : αποξένωση, στέρηση, απώλεια, εκποίηση, ξεπούλημα.

(Αντ.) : κυριαρχία, κυριότητα, επικυριαρχία, κατοχή, εξαγορά.

Αμαθής:

(Συν.) : απαίδευτος, αγράμματος, άπειρος, αδαής, αγροίκος.

(Αντ.) : πολυμαθής, εγγράμματος.

Αμβλύνω:

(Συν.): μετριάζω, μαλακώνω, κατευνάζω.

(Αντ.) : εκτραχύνω, ερεθίζω, ακονίζω, οξύνω, παροξύνω.

Αμεροληψία:

(Συν.) : απροσωποληψία, αντικειμενικότητα, ακεραιότητα, δικαιοσύνη, ευθύτητα.

(Αντ.): ρουσφετολογία, μεροληπτικότητα, φατριασμός.

Αμετάβλητος:

(Συν.): αναλλοίωτος, ανεξέλεγκτος, σταθερός, πανομοιότυπος, μονότονος.

Αμφιβολία:

(Συν.) : αβεβαιότητα, δισταγμός, ενδοιασμός, σκεπτικισμός, αμφιταλάντευση, διχογνωμία.

(Αντ.) : βεβαιότητα, πεποίθηση, σιγουριά, θετικότητα.

Αμφισβητώ:

(Συν.) : διαφωνώ, αμφιβάλλω, αντιτίθεμαι, διχογνωμώ, (δια)φιλονικώ.

(Αντ.): αναγνωρίζω, συμφωνώ, δέχομαι, αποδέχομαι, παραδέχομαι.

Αναγκαίος:

(Συν.) : απαραίτητος, επιτακτικός, αναπόφευκτος, υποχρεωτικός, επιβεβλημένος, χρήσιμος.

(Αντ.) : προαιρετικός, εκούσιος, θεληματικός, άχρηστος, αχρείαστος.

Αναδίφηση:

(Συν.): έρευνα, ανίχνευση, διερεύνηση, εξερεύνηση, εξέταση, μελέτη.

(Αντ.) : αδιαφορία, εγκατάλειψη.

Αναπόληση:

(Συν.): νοσταλγία, αναθύμηση, ονειροπόληση, ανάμνηση.

Ανάπτυξη:

(Συν.) : εξάπλωση, επέκταση, αύξηση, ξετύλιγμα, ξεδίπλωμα.

(Αντ.) : σύμπτυξη, συμπύκνωση, ελάττωμα, μαρασμός.

Αναστέλλω:

(Συν.): αναβάλλω, μεταθέτω, χρονοτριβώ, εμποδίζω.

Αναχρονιστικός:

(Συν.) : απαρχαιωμένος, οπισθοδρομικός, ξεπερασμένος.

(Αντ.) : σύγχρονος, μοντέρνος.

Ανεπάρκεια:

(Συν.): έλλειψη, ανικανότητα, αδυναμία, αναξιότητα.

(Αντ.) : επάρκεια, ικανότητα, πληρότητα, αρτιότητα, αξιοσύνη.

Ανήκεστος:

(Συν.): αθεράπευτος, ανίατος, ανεπανόρθωτος, καταστρεπτικός.

(Αντ.): ιάσιμος, θεραπεύσιμος, επανορθώσιμος.

Ανία:

(Συν.): πλήξη, θλίψη, αθυμία, κατήφεια, βαρυθυμία, στενοχώρια.

(Αντ.): ευθυμία, διασκέδαση.

Αντικατοπτρίζω:

Αντικαθρεφτίζω, αντανακλώ, παρουσιάζω, απεικονίζω.

Αντικειμενικός:

(Συν.) : πραγματικός, ακριβής, αληθινός, αμερόληπτος, αδέκαστος, απροκατάληπτος, απροσωπόληπτος.

(Αντ.) : υποκειμενικός, προκατειλημμένος, μεροληπτικός, αιθεροβάμων.

Αντίστοιχος:

(Συν.) : ανάλογος, παράλληλος, συναφής, ισοδύναμος, όμοιος.

(Αντ.): δυσανάλογος, άνισος, ανόμοιος.

Αντιφατικός:

(Συν.): αλλοπρόσαλλος, άστατος, ευμετάβλητος.

Απαλλαγή:

(Συν.): αθώωση, άφεση, λύτρωση, χειραφέτηση.

(Αντ.): υποδούλωση, δέσμευση.

Απελευθερώνω:

(Συν.) : ελευθερώνω, απαλλάσσω, αποδεσμεύω, απολυτρώνω, λυτρώνω, χειραφετώ.

(Αντ.): δεσμεύω, υποδουλώνω, καθυποτάσσω, εξανδραποδίζω, σκλαβώνω.

Αποδοκιμάζω:

(Συν.) : αποδοκιμάζω, καταδικάζω, κατακρίνω, επικρίνω.

(Αντ.) : επικροτώ, εγκρίνω, συμφωνώ.

Αποτέλεσμα:

(Συν.) : έκβαση, συνέπεια, κατάληξη, επακόλουθο, αιτιατό, παρεπόμενο, απόρροια.

(Αντ.): αιτία, αρχή, αίτιο, ξεκίνημα.

Ασάφεια:

(Συν.) : αοριστία, αοριστολογία, γενικότητα.

(Αντ.) : σαφήνεια, ενάργεια, διαύγεια, ευκρίνεια, καθαρότητα.

Άσκηση:

(Συν.) : εκγύμναση, εξάσκηση, ενάσκηση, ενάθληση, τριβή.

(Αντ.) : παραμέληση, αδιαφορία ακινησία.

Αυθαίρετος:

(Συν.) : απολυταρχικός, αυταρχικός, δεσποτικός, ανεξέλεγκτος, ετσιθελικός.

(Αντ.) : νόμιμος, κανονικός, νομότυπος, σύννομος, δημοκρατικός.

Αυθεντικός:

(Συν.) : γνήσιος, αναμφισβήτητος, αληθινός, πρωτότυπος, έγκυρος, αρχέτυπος.

(Αντ.): πλαστός, ψεύτικος, ψευδής, κίβδηλος, κάλπικος, απομίμηση.

Αυταρέσκεια:

(Συν.) : αυτοθαυμασμός, ναρκισσισμός, εγωπάθεια, ωραιοπάθεια, αυτολατρεία,

Αυτεξούσιος:

(Συν.): ανεξάρτητος, αυτόνομος, ελεύθερος.

(Αντ.): υποτελής, υποχείριος, εξαρτημένος.

Αυτοδιάθεση:

(Συν.) : αυτοδιοίκηση, ανεξαρτησία, αυτονομία, αυθυπαρξία, αυτοτέλεια, χειραφέτηση.

Άτεγκτος:

(Συν.) : άκαμπτος, αμαλάκωτος, αλύγιστος, αμείλικτος, άκαρδος, άσπλαχνος, απηνής, αυστηρός.

(Αντ.) : μαλακός, πονόψυχος, σπλαχνικός, τρυφερός, συγκαταβατικός, μειλίχιος, επιεικής.

Αφυδατωμένος:

(Συν.) : αποξηραμένος, αποστεγνωμένος, στεγνός.

(Αντ.) : ενυδατωμένος, υγρός.

Άψογος:

(Συν.) : αψεγάδιαστος, άμεμπτος, ανεπίληπτος, άμωμος, αλάνθαστος.

(Αντ.) : επίψογος, επιλήψιμος, αξιοκρατικός, αξιόμεμπτος.

Βάναυσος

(Συν.) : σκληρός, βάρβαρος, σκαιός, ανάγωγος.

(Αντ.) : μειλίχιος, πράος, ήπιος, ευγενικός.

Βασικός:

(Συν.) : απαραίτητος, θεμελιώδης, ουσιαστικός, στοιχειώδης, αναντικατάστατος, πρωταρχικός.

(Αντ.) : ανούσιος, μηδαμινός.

Βελτιώνω:

(Συν.) : καλυτερεύω, εξανθρωπίζω, εξευγενίζω, εκλεπτύνω, ανακαινίζω, τελειοποιώ.

(Αντ.) : χειροτερεύω, επιδεινώνω, εκτραχύνω, οξύνω.

Βερμπαλισμός:

(Συν.): πολυλογία, λογοκοπία, αερολογία, κενολογία, φλυαρία.

(Αντ.) : θετικισμός, ουσία.

Βία:

(Συν.) : εκβιασμός, επιβολή, καταναγκασμός, εξαναγκασμός, υποχρέωση.

(Αντ.) : πειθώ, προαίρεση, εκλογή, ελευθερία.

Βλαβερός:

(Συν.) : επιβλαβής, βλαπτικός, ζημιογόνος.

(Αντ.) : ωφέλιμος, αβλαβής, ακίνδυνος, επωφελής.

Βοήθεια:

(Συν.): ενίσχυση, συνδρομή, αρωγή, υποστήριξη, συμπαράσταση.

(Αντ.) : κατατρεγμός, διωγμός, αδιαφορία.

Βουλιμία:

(Συν.): ακόρεστη επιθυμία, πείνα, αδηφαγία, λίμα, λαχτάρα.

Γεγονός:

(Συν.): περιστατικό, συμβάν, πραγματικότητα, δεδομένο.

(Αντ.): φαντασία, μύθευμα, όνειρο, ψέμα.

Γένεση:

(Συν.) : γέννηση, δημιουργία, πραγματοποίηση, κατασκευή, προέλευση.

(Αντ.): θάνατος, αφανισμός, φθορά, εκμηδένιση, εξαφάνιση.

Γλαφυρότητα:

(Συν.) : κομψότητα, χαριτωμένο ύφος, κομψοέπεια, καλλιέπεια, καλλιλογία.

Γλωσσικό πλαίσιο:

Το τμήμα του λόγου, μέσα στο οποίο εμφανίζεται ένα γλωσσικό στοιχείο.

Γνώμη:

(Συν.) : σκέψη, κρίση, ιδέα, απόφαση, αντίληψη, άποψη, θέση, φρόνημα, δοξασία, πεποίθηση.

Γνώση:

(Συν.) : κρίση, ορθοφροσύνη, σύνεση, γνωριμία, κατανόηση, αντίληψη.

(Αντ.): άγνοια, αφροσύνη, ακρισία.

Γόνιμος:

(Συν.) : εύφορος, παραγωγικός, δημιουργικός, αποτελεσματικός.

(Αντ.): άγονος, άκαρπος, στέρφος.

Δεινός:

(Συν.) : φοβερός, τρομερός, φρικτός, ικανότατος, άξιος.

(Αντ.): ήπιος, μαλακός, προσηνής, ανίκανος, ανάξιος, κοινός.

Δεισιδαιμονία:

(Συν.) : η πίστη στην ύπαρξη μυστηριωδών όντων, δαιμόνων, φαντασμάτων κι ο φόβος που προέρχεται από αυτή.

Δηλώνω:

(Συν.): φανερώνω, αποκαλύπτω, γνωστοποιώ, κοινοποιώ, αναφέρω.

(Αντ.) : κρύπτω, αποκρύπτω, αποσιωπώ.

Δήλωση:

(γλώσσα), η άμεση, καθημερινή και πιο απλή σημασία της λέξης.

Δημαγωγία:

(Συν.): δημοκολακεία, διαβουκόληση, δημοκοπία, δημεγερσία.

Δημιουργώ:

(Συν.) : κατασκευάζω, πλάθω, διαμορφώνω, επινοώ.

(Αντ.): φθείρω, καταστρέφω, διαλύω, εκμηδενίζω, γκρεμίζω.

Διαβάλλω:

(Συν.) : κατηγορώ, συκοφαντώ, διασύρω, δυσφημώ.

(Αντ.): συνηγορώ, υπερασπίζομαι, εγκωμιάζω.

Διαπαιδαγωγώ:

(Συν.) : εκπαιδεύω, διδάσκω, ανατρέφω, μορφώνω, γαλουχώ, παιδαγωγώ, διαπλάθω, καθοδηγώ, διαφωτίζω.

(Αντ.) : παραπλανώ, στραβώνω, αποστραβώνω, αφήνω αμόρφωτο.

Διαστρέφω:

(Συν.): διαστρεβλώνω, αλλοιώνω, παραμορφώνω, διαφθείρω, ανηθικοποιώ.

(Αντ.) : ευθυγραμμίζω, ισιώνω, ομαλοποιώ, ηθικοποιώ, αναμορφώνω, εκθειάζω, αναπλάθω.

Διαφωτίζω:

(Συν.) : ενημερώνω, κατατοπίζω, καθοδηγώ, προσανατολίζω, διευκρινίζω, κατηχώ, επεξηγώ, εξηγώ.

(Αντ.) : αποσιωπώ, συγκαλύπτω, συσκοτίζω, κουκουλώνω, παρερμηνεύω, παρανοώ.

Διεθνισμός:

(Συν.) : παγκοσμιοποίηση.

(Αντ.) : εθνικισμός.

Διευκρινίζω:

(Συν.) : εξηγώ, διασαφηνίζω, αποσαφηνίζω, αναλύω, διαφωτίζω, διαλευκαίνω, επεξηγώ, ξεκαθαρίζω.

(Αντ.) : μπερδεύω, συσκοτίζω, θολώνω, αοριστολογώ.

Δουλαγώγηση:

(Συν.) : χειραγώγηση, εξανδραποδισμός, ετεροκατεύθυνση, υποδούλωση.

Δύναμη:

(Συν.) : κύρος, ρώμη, σθένος, πυγμή, εξουσία, ακμαιότητα, στιβαρότητα, ευρωστία.

(Αντ.) : αδυναμία, ασθένεια.

Δυσχέρεια:

(Συν.): δυσκολία, εμπόδιο, κώλυμα, πρόσκομμα, χαλεπότητα.

(Αντ.): ευχέρεια, ευκολία, βολή, διευκόλυνση.

Έγκλημα:

(Συν.) : κακούργημα, ανοσιούργημα, φόνος, θανάτωση, φονικό, σκοτωμός.

(Αντ.) : αγαθοεργία, καλοσύνη, βοήθεια, προστασία.

Εγκώμιο:

(Συν.) : έπαινος, εγκωμιασμός, ευφημισμός, διθύραμβος, εύφημη μνεία.

(Αντ.) : επίπληξη, κατηγορία, επιτίμηση, μομφή, ψόγος, αποδοκιμασία.

Έγνοια:

(Συν.) : φροντίδα, μέριμνα, ανησυχία, μέλημα, σκέψη, στενοχώρια.

(Αντ.) : αμεριμνησία, ανεμελιά, αδιαφορία, ολιγωρία.

Είδηση:

(Συν.): πληροφορία, νέο, μήνυμα, αγγελία, ειδοποίηση, αναγγελία, γνώση.

Ειδεχθής:

(Συν.) : αποκρουστικός στην όψη, σιχαμερός, απεχθής, βδελυρός, μισαρός.

Ειρωνεία:

(Συν.) : κοροιδία, εμπαιγμός, πείραγμα, περιγέλασμα, σαρκασμός, χλευασμός, λοιδορία.

(Αντ.): θαυμασμός, σεβασμός, έπαινος.

Εισγωρώ:

(Συν.): εισδύω, διεισδύω, παρεμβάλλομαι, παρεισφρύω, εισβάλλω.

(Αντ.) : εκχωρώ, βγαίνω.

Εκδηλώνω:

(Συν.): φανερώνω, εξωτερικεύω, εκφράζω, διατυπώνω.

(Αντ.) : κρύβω, αποκρύπτω, συγκαλύπτω, καταπνίγω.

Εκθειάζω:

(Συν.): παινεύω, εξυμνώ, εγκωμιάζω, υμνολογώ, δοξάζω, δοξολογώ.

(Αντ.) : κατακρίνω, καυτηριάζω, στηλιτεύω, ψέγω, στιγματίζω, εξευτελίζω, κατηγορώ.

Εκζήτηση:

(Συν.) : επιτήδευση.

(Αντ.): φυσικότητα.

Εκμεταλλεύομαι:

(Συν.) : γρησιμοποιώ, καπηλεύομαι, εμπορεύομαι, καρπώνομαι, νέμομαι.

(Αντ.) : παραμελώ, αφήνω σε αχρηστία.

Εκούσιος:

(Συν.) : εθελούσιος, προαιρετικός, οικειοθελής, αυτόβουλος, αυτοκέλευστος.

(Αντ.) : ακούσιος, αναγκαστικός, επιβεβλημένος, αναπόδραστος, αναπόφευκτος, άκων.

Έκπτωση:

(Συν.) : κατάπτωση, ξεπεσμός, παρακμή, κατάργηση, εκθρόνιση, υποτίμηση.

(Αντ.): εξύψωση, ανάρρηση, ενθρόνιση, υπερτίμηση, προσαύξηση.

Ελάττωμα:

(Συν.): ατέλεια, μειονέκτημα, τρωτό, πλημμέλεια, έλλειψη.

(Αντ.): προτέρημα, πλεονέκτημα, προσόν, αρετή, χάρισμα, ταλέντο.

Ελεύθερος:

(Συν.) : αδέσμευτος, ανεξάρτητος, αυτοτελής, χειραφετημένος, αδυνάστευτος, αδέσποτος, αδούλωτος, ασκλάβωτος.

(Αντ.) : δούλος, σκλάβος, υποτελής, είλωτας, αιχμάλωτος, αλύτρωτος, ανδράποδο, ραγιάς, δεσμώτης, υπηρέτης.

Ελευθερία:

(Συν.) : ανεξαρτησία, αυτοτέλεια, χειραφέτηση, αυτοδιάθεση, απελευθέρωση, αυτονομία, ελευθεροτυπία, αυτεξουσιότητα.

Έλλειψη:

(Συν.) : στέρηση, ανεπάρκεια, ένδεια, πενία, απορία, απουσία, σπανιότητα, φτώχεια, ανυπαρξία.

(Αντ.) : επάρκεια, αφθονία, περίσσεια, πλούτος, σωρεία, αυτάρκεια.

Έμπειρος:

(Συν.) : γνώστης, πεπειραμένος, επιτήδειος, δοκιμασμένος, πολύπειρος, ειδήμονας.

(Αντ.) : άπειρος, αρχάριος, αδαής, αμαθής, αδέξιος.

Έμφυτος:

(Συν.) : φυσικός, εγγενής, σύμφυτος, κληρονομικός.

(Αντ.) : επίκτητος, πρόσκτητος.

Ενέργεια:

(Συν.) : πράξη, δράση, εκτέλεση, διεξαγωγή, προσπάθεια, εργασία, λειτουργία.

(Αντ.) : αδράνεια, ακινησία, απραξία, ηρεμία, αποτελμάτωση, αργία, παύση.

Ενεργούμενο:

(Συν.) : υποχείριο, ανδράποδο, χειραγωγούμενο, ετερόφωτο, ετερόνομο.

Ενισχύω:

(Συν.) : δυναμώνω, ισχυροποιώ, ζωογονώ, κραταιώνω, βοηθώ, συνεπικουρώ, τονώνω, συντρέχω.

(Αντ.) : εξασθενίζω, αδυνατίζω, ατονώ, κάμπτω.

Εξέλιξη:

(Συν.) : ανάπτυξη, πρόοδος, ανέλιξη, πολιτισμός, μεταλλαγή, προαγωγή.

(Αντ.) : παρακμή, κατάπτωση, φθορά, στασιμότητα, αποτελμάτωση, μαρασμός, οπισθοδρόμηση, εκφυλισμός.

Εξετάζω:

(Συν.) : ερευνώ, αναζητώ, διερευνώ, εξελέγχω, δοκιμάζω, αναλύω, περιεργάζομαι, εμβαθύνω, πραγματεύομαι.

Εξουσιάζω:

(Συν.) : χειραγωγώ, κατευθύνω, ποδηγετώ, κυβερνώ, διοικώ, δεσπόζω.

Έπαρση:

(Συν.) : αλαζονεία, καυχησιολογία, κομπασμός, υπεροψία, μεγαλορρημοσύνη, εγωισμός.

Επηρεάζω:

(Συν.) : επιδρώ, επενεργώ, ασκώ επιρροή, φέρνω επιπτώσεις.

Επιδοκιμάζω:

(Συν.) : παραδέχομαι, επικροτώ, δέχομαι, εγκρίνω.

(Αντ.) : αποδοκιμάζω, επικρίνω, καταδικάζω, κατακρίνω, κατηγορώ, ψέγω, μέμφομαι.

Επίκαιρος:

(Συν.) : έγκαιρος, καίριος, εύστοχος.

(Αντ.): ανεπίκαιρος, άκαιρος, παράκαιρος, άσχετος, καθυστερημένος.

Επιλέγω:

(Συν.) : διαλέγω, εκλέγω, ανθολογώ, απανθίζω, σταχυολογώ, προκρίνω, προτιμώ, ξεχωρίζω.

(Αντ.) : απορρίπτω, απωθώ.

Επιλήψιμος:

(Συν.) : αξιοκρατικός, επίμεμπτος, αξιόμεμπτος, κατακριτέος.

(Αντ.) : άμεμπτος, ανεπίληπτος.

Επιμέλεια:

(Συν.) : φροντίδα, μέριμνα, περιποίηση, ενδιαφέρον, ζήλος, επιστασία.

(Αντ.) : αμέλεια, αδιαφορία, οκνηρία, ακηδία, ολιγωρία.

Επιρροή:

(Συν.) : επίδραση, επήρεια, επηρεασμός, επενέργεια.

(Αντ.): δύναμη, κύρος, επιβολή.

Εργασία:

(Συν.) : έργο, απασχόληση, ασχολία, δράση, μόχθος, επάγγελμα, επιτήδευμα, διατριβή.

(Αντ.): αργία, απραξία, αδράνεια, ανεργία, ακινησία, ραστώνη.

Ερμηνεύω:

(Συν.): εξηγώ, επεξηγώ, διασαφηνίζω, αποσαφηνίζω.

(Αντ.) : παρερμηνεύω, παρανοώ, παραποιώ, διαστρέφω, θολώνω, αλλοιώνω, συσκοτίζω.

Ετυμολογία:

Η αναζήτηση της προέλευσης και της αρχικής σημασίας μιας λέξης.

Ευεργετώ:

(Συν.) : προσφέρω, συντρέχω, βοηθώ, ελεώ, συνεισφέρω.

Ευμετάβλητος:

(Συν.): ευμετάβολος, μεταβλητός, άστατος, ασταθής.

(Αντ.): αμετάβλητος, σταθερός, δυσμετάβλητος.

Ευνόητος:

(Συν.): κατανοητός, ευκολονόητος, καταληπτός, ευκατάληπτος, αυτονόητος.

(Αντ.): δυσνόητος, ακατάληπτος, στρυφνός, δύσκολος.

Εύνοια:

(Συν.) : προστασία, συμπάθεια, υποστήριξη, μεροληψία, προτίμηση.

(Αντ.): δυσμένεια, εχθρότητα, εναντίωση, κατατρεγμός, εναντιότητα.

Ευόδωση:

(Συν.): ευδοκίμηση, επιτυχία, τελεσφόρηση, αίσια έκβαση.

(Αντ.) : αποτυχία, αστοχία, κακή έκβαση.

Εχέμυθος:

(Συν.) : εγκρατής, έμπιστος.

(Αντ.): ακριτόμυθος, αθυρόστομος, φλύαρος.

Εχεφροσύνη:

(Συν.) : σύνεση, φρόνηση, σωφροσύνη.

Εωθινός:

(Συν.) : Πρωινός, ορθρινός.

(Αντ.) : Βραδινός, νυχτερινός.

Έωλος:

(Συν.) : μπαγιάτικος, μουχλιασμένος.

(Αντ.): φρέσκος, νωπός.

Ζήλια:

(Συν.): φθόνος, επιβουλή, καχυποψία, ζηλοτυπία.

(Αντ.) : καλοτύχισμα, συνεορτασμός.

Ζοφερός:

(Συν.) : σκοτεινός, ερεβώδης, ανήλιαγος, αφώτιστος.

(Αντ.) : λαμπρός, φωτεινός, αισιόδοξος.

Ζυγίζω:

(Συν.) : σταθμίζω, επηρεάζω, επιδρώ, εκτιμώ, ευθυγραμμίζω, αποδίδω ορισμένη αξία.

Ζωτικός:

(Συν.) : ζωογόνος, δυνατός, δραστήριος, σημαντικός, σπουδαίος, πρωταρχικός, κύριος.

(Αντ.): δευτερεύων, επουσιώδης, μηδαμινός, ασήμαντος.

Ηγούμαι:

(Συν.) : διευθύνω, προηγούμαι, προπορεύομαι, προβαδίζω, προίσταμαι, πρωτοστατώ, άρχω.

(Αντ.) : έπομαι, ακολουθώ.

Ηθικός:

(Συν.) : τίμιος, έντιμος, ενάρετος, χρηστός, χρηστοήθης, αγνός, αδιάφθορος.

(Αντ.) : ανήθικος, άτιμος, ανέντιμος, αισχρός, επιλήψιμος, φαύλος, διεφθαρμένος.

Ημερεύω:

(Συν.) : καθησυχάζω, ηρεμώ, μαλακώνω.

(Αντ.): αγριεύω, θυμώνω, εξαγριώνω, εκνευρίζω.

Ήρεμος:

(Συν.) : ήσυχος, πράος, μειλίχιος, αδιατάρακτος, αδρανής, καταλαγιασμένος, γαληνεμένος.

(Αντ.) : ταραχώδης, ανήσυχος, αναστατωμένος, τρικυμιώδης, ερεθισμένος.

Ησυγία:

(Συν.) : σιωπή, σιγή, γαλήνη.

(Αντ.): φασαρία.

Θαλλός:

(Συν.): το νεαρό κλαδί φυτού, βλαστάρι, φυντάνι.

Θάρρος:

(Συν.) : τόλμη, αφοβία, αποφασιστικότητα, σθένος, αντρειοσύνη, αυτοπεποίθηση, ευτολμία.

(Αντ.) : δειλία, φόβος, ατολμία, δέος.

Θεμιτός:

(Συν.) : νόμιμος, επιτρεπόμενος, δίκαιος, όσιος, σωστός, έννομος, σύννομος, προσήκων.

(Αντ.) : αθέμιτος, παράνομος, αυθαίρετος, άνομος, άδικος, έκνομος.

Θεσμός:

(Συν.) : νόμος, κανόνας δικαίου, άγραφος νόμος, έθος, θέσπισμα, νομοθέτημα, συνήθεια.

Θλίψη:

(Συν.) : λύπη, στενοχώρια, βαρυθυμία, λύπηση, μελαγχολία, πίκρα, οδύνη.

(Αντ.) : χαρά, χαρμοσύνη, αγαλλίαση, ευφροσύνη, αλυπία, αθλιψία.

Θρασύς:

(Συν.) : τολμηρός, θαρραλέος, ιταμός, αδιάντροπος, προπετής, αναιδής.

(Αντ.) : δειλός, σεμνός, επιφυλακτικός, διακριτικός.

Ιαματικός:

(Συν.) : θεραπευτικός, δυναμωτικός, τονωτικός.

(Αντ.) : επιδεινωτικός, βλαβερός, επιβλαβής.

Ιδανικό:

(Συν.) : ιδεώδες, όνειρο, σκοπός, φιλοδοξία, ιδέα, πρότυπο, υπόδειγμα.

(Αντ.): ατέλεια, μειονέκτημα.

Ιδεάζω:

(Συν.) : υποπτεύω, πονηρεύομαι, εικάζω.

Ιδιότροπος:

(Συν.) : ιδιόρρυθμος, ιδιότυπος, παράξενος, δύστροπος, κακόβουλος.

(Αντ.) : καλόβολος, βολικός, συνήθης.

Ικετεύω:

(Συν.): θερμοπαρακαλώ, εκλιπαρώ.

Ίσος:

(Συν.): ίδιος, όμοιος, ισοδύναμος, ισόποσος, ισουψής.

(Αντ.) : άνισος, ανόμοιος, ανισομεγέθης, ανισοβαρής.

Ισότητα:

(Συν.) : ισοδυναμία, ισονομία, ισοπολιτεία, ισοτιμία.

(Αντ.): ανισότητα.

Ισοφαρίζω:

(Συν.) : αντισταθμίζω.

Ισχύς:

(Συν.) : δύναμη.

(Αντ.) : αδυναμία, ατονία.

Καθαγιάζω:

(Συν.): εξαγνίζω, απαλλάσσω, αγιάζω.

(Αντ.) : μιαίνω, μολύνω, βεβηλώνω, κηλιδώνω.

Καθαίρεση:

(Συν.) : κατεδάφιση, κατάρριψη, ανατροπή, εκθρόνιση, έκπτωση, απόλυση, παύση, ατίμωση.

(Αντ.): εγκατάσταση, εγκαθίδρυση, αναγόρευση, ενθρόνιση.

Καθεστώς:

(Συν.) : πολίτευμα, πολιτεία, πολιτική κατάσταση, πολιτικό σύστημα, αρχή, κράτος.

(Αντ.) : ρευστότητα, νέα κατάσταση.

Καθήκον:

(Συν.) : υποχρέωση, οφειλή, χρέος, υπηρεσία, δέσμευση, ηθική επιταγή.

(Αντ.): δικαίωμα, δίκαιο, ανευθυνότητα.

Καινοτόμος:

(Συν.) : ανανεωτής, ανακαινιστής, νεωτεριστής, επινοητικός, ρηξικέλευθος, εφευρετικός, αναμορφωτής, μεταρρυθμιστής, πρωτοπόρος, επαναστάτης.

(Αντ.) : συντηρητικός, αντιδραστικός.

Καλλιεργώ:

(Συν.) : κατεργάζομαι, οργώνω, δουλεύω, μορφώνω, αναπτύσσω, καταρτίζω, εξασκώ, εκπαιδεύω, εκλεπτύνω.

(Αντ.): αμελώ, παραμελώ, καταστρέφω, επιδεινώνω, γειροτερεύω, υποβιβάζω.

Καλλωπίζω:

(Συν.): ομορφαίνω, εξωραίζω, διακοσμώ, στολίζω, ευπρεπίζω, διαποικίλλω.

(Αντ.) : παραμορφώνω, ασχημίζω, παραμελώ.

Καταγγέλλω:

(Συν.): μηνύω, εγκαλώ, κατηγορώ, αναφέρω.

(Αντ.): συνηγορώ, υπερασπίζομαι, συγκαλύπτω, δικαιολογώ.

Κατανοώ:

(Συν.) : εννοώ, αντιλαμβάνομαι, αισθάνομαι, νιώθω.

Καταναλώνω:

(Συν.): αναλίσκω, αναλώνω, ξοδεύω, διαθέτω, δαπανώ.

(Αντ.) : εξοικονομώ.

Κατηγορία:

(Συν.) : καταγγελία, ενοχοποίηση, μομφή, επίμεμψη, αιτίαση, συκοφαντία, ψόγος, διαβολή, ονειδισμός, κακολογία.

(Αντ.) : συνηγορία, υπεράσπιση, υποστήριξη, έπαινος, εγκώμιο, δικαιολογία.

Κατογή:

(Συν.) : κτήση, κυριότητα.

(Αντ.) : ακτημοσύνη.

Κίβδηλος:

(Συν.) : ψεύτικος, κάλπικος, νοθευμένος, παραποιημένος, απατηλός, πλαστός.

(Αντ.): γνήσιος, αγνός, ειλικρινής.

Κιτρινισμός τύπου:

Η στάση του τύπου, κατά την οποία επιδιώκεται η αύξηση της κυκλοφορίας με σκανδαλοθηρικά δημοσιεύματα.

Κοινολογώ:

(Συν.): ανακοινώνω, κοινοποιώ, διαλαλώ.

(Αντ.): αποκρύπτω, συγκαλύπτω, αποσιωπώ.

Κομφορμισμός:

Προσαρμογή ενός ατόμου στις απαιτήσεις και τους τύπους συμπεριφοράς της ομάδας στην οποία ανήκει.

Κοσμοπολίτης:

(Συν.) : διεθνιστής.

Κούραση:

(Συν.) : κόπος, κάματος, κόπωση, εξάντληση, απαυδισμός, ταλαιπωρία, καταπόνηση.

(Αντ.) : ανάπαυση, ανακούφιση, ξεκούραση, αναψυχή, ανάπαυλα.

Κορεννύω:

(Συν.) : αυτός που έχει κορεστεί, παραγεμίζω, υπερπληρώνω, χορταίνω.

(Αντ.): αδειάζω, εκκενώνω.

Κουλτούρα:

(Συν.): πολιτισμός, παιδεία, μόρφωση.

Κρίνω:

(Συν.) : σκέπτομαι, ερμηνεύω, σχολιάζω, αποφαίνομαι, αποφασίζω, εκφράζω γνώμη.

(Αντ.): επιφυλάσσομαι, αθωώνω, δεν έχω γνώμη.

Κύρος:

(Συν.) : δύναμη, επιβολή, ισχύς, επιρροή, αυθεντία, βαρύτητα, ύψιστη εξουσία.

(Αντ.) : αδυναμία, ασημαντότητα, απαξία.

Κωλυσιεργώ:

(Συν.): παρακωλύω, εμοδίζω, παρεμποδίζω, καθυστερώ, υπονομεύω.

(Αντ.) : υποβοηθώ, διευκολύνω, ενισχύω, συντρέχω.

Λαμβάνω:

(Συν.): παίρνω.

(Αντ.) : δίνω, παρέχω.

Λαθραίος:

(Συν.) : κρυφός, μυστικός, κλοπιμαίος, άδηλος, αφανής.

(Αντ.): φανερός, κατάδηλος, εμφανής, δηλωμένος, νόμιμος.

$\Lambda \eta \theta \eta$:

(Συν.) : λησμονιά, λησμοσύνη, αμνησία, αστόχημα, απολησμονιά.

(Αντ.): μνήμη, θύμηση, ανάμνηση, ενθύμηση, μνεία, μνημόνευση.

Λιτός:

(Συν.) : απλός, απέριττος, ακόσμητος, πενιχρός, ακαλλώπιστος, φτωχός, δωρικός.

(Αντ.) : πλούσιος, πολυτελής, επιτηδευμένος, προσποιητός, σύνθετος, περίτεχνος, εξεζητημένος.

Λυσιτελής:

(Συν.) : ωφέλιμος, χρήσιμος, τελεσφόρος, επωφελής, ευεργετικός.

(Αντ.) : αλυσιτελής, ατελέσφορος, ανώφελος, άχρηστος, άσκοπος.

Μαζικός:

(Συν.) : μάζα.

(Αντ.): ατομικός, μεμονωμένος.

Μαθαίνω:

(Συν.): διδάσκομαι, αφομοιώνω, πληροφορούμαι, εξοικειώνομαι.

(Αντ.) : αγνοώ, είμαι αδαής.

Μαρτυρώ:

(Συν.) : επιβεβαιώνω, πιστοποιώ, επικυρώνω, φανερώνω.

(Αντ.) : αποκρύπτω, αποσιωπώ, κρύβω.

Ματαιολογώ:

(Συν.): φλυαρώ άσκοπα, κενολογώ, μωρολογώ, μικρολογώ, ασημαντολογώ.

(Αντ.) : σοβαρολογώ.

Μέθοδος:

(Συν.) : τρόπος, μέθοδος, σύστημα, τακτική, σχέδιο, τεχνική, τεχνοτροπία, συνταγή.

Μειώνω:

(Συν.) : ελαττώνω, λιγοστεύω, μικραίνω, μετριάζω, περιορίζω, περιστέλλω, υποτιμώ, σμικρύνω, συμπτύσσω, συντέμνω, υποβιβάζω, εξευτελίζω.

(Αντ.) : αυξάνω, επαυξάνω, εμπλουτίζω, πληθαίνω, επεκτείνω, δυναμώνω, παροξύνω, εκτραχύνω, εξυψώνω, προσθέτω.

Μελλοντικός:

(Συν.) : προσεχής, επερχόμενος, επικείμενος.

Μεριμνώ:

(Συν.): φροντίζω, ενδιαφέρομαι, προνοώ, κήδομαι, επιμελούμαι, καταγίνομαι.

(Αντ.) : αδιαφορώ, αμελώ, παραβλέπω, ολιγωρώ.

Μεστός:

(Συν.) : πλήρης, γεμάτος, έμπλεος, βρίθων, πλούσιος, ώριμος.

(Αντ.) : άδειος, κενός, γυμνός, στεγνός, πενιχρός.

Μεταβάλλω:

(Συν.) : αλλάζω, αλλοιώνω, μετατρέπω, διαφοροποιώ, μεταποιώ, μετασχηματίζω, μεταρρυθμίζω, μεταμορφώνω, αναδιοργανώνω, εξελίσσω, μεταπλάθω.

(Αντ.) : σταθεροποιώ, παγιώνω, διατηρούμαι, μένω σταθερός.

Μεταπίπτω:

(Συν.): μεταβάλλομαι, αλλοιώνομαι, μεταστρέφομαι.

Μετεξελίσσομαι:

(Συν.) : μετασχηματίζομαι, μεταλλάσσομαι.

Μετριόφρων:

(Συν.) : σεμνός, ταπεινός, απλός.

(Αντ.): υπερόπτης, αλαζόνας, καυχησιάρης, υπερήφανος.

Μομφή:

(Συν.) : κατηγορία, επίπληξη, επιτίμηση, ψόγος, κατάκριση.

(Αντ.): έπαινος, επικρότηση, εγκώμιο, εγκωμιασμός.

Μόνιμος:

(Συν.) : οριστικός, σταθερός, αμετάβλητος, αμετάκλητος, αμετάθετος, αμετακίνητος.

(Αντ.): παροδικός, προσωρινός, πρόσκαιρος, εφήμερος, ευμετάβλητος.

Μοντερνισμός:

(Συν.) : νεωτερισμός, καινοτομία.

(Αντ.): αναχρονισμός, συντηρητισμός.

Μοχθηρός:

(Συν.) : κακός, κακεντρεχής, φθονερός, δολοπλόκος, επίφθονος, καταχθόνιος, εμπαθής, χαιρέκακος.

(Αντ.) : καλός, καλοκάγαθος, αγαθός, άκακος, καλόκαρδος.

Νεολογισμός:

Νέα λέξη ή χρησιμοποίηση λέξης με σημασία διαφορετική από τη συνηθισμένη.

Νοερός:

(Συν.) : ιδεατός, θεωρητικός, φανταστικός, υπεραισθητός, εγκεφαλικός, αυλός, διανοητικός.

(Αντ.) : αισθητός, υλικός, πρακτικός.

Νόημα:

 $(\Sigma \nu \nu.)$: έννοια, ιδέα, εκδοχή, σημασία, σκέψη, στοχασμός, αξία, σκοπός, επιδίωξη, νεύμα, σήμα.

Νόμιμος:

(Συν.) : έννομος, σύννομος, θεμιτός, θέσμιος, κανονικός.

(Αντ.) : παράνομος, άνομος, έκνομος, αθέμιτος, παράτυπος.

Νωχελικός:

(Συν.) : νωθρός, αργός, βραδυκίνητος, οκνός, ράθυμος.

(Αντ.) : ενεργητικός, δραστήριος, εργατικός, γρήγορος.

Ξακουστός:

(Συν.) : ονομαστός, περίφημος, διαβόητος, φημισμένος, διάσημος, πασίγνωστος, γνωστός, επιφανής, θρυλικός, περιβόητος, περιλάλητος, περιώνυμος, πολυθρύλητος, διαπρεπής.

(Αντ.): άσημος, αφανής, άγνωστος, ανώνυμος, τυχαίος, κοινός.

Ξενότροπος:

Αυτός που ακολουθεί τον τρόπο ζωής και συμπεριφοράς των ξένων.

Ξεπερνώ:

(Συν.): υπερνικώ, εξουδετερώνω, προσπερνώ, υπερβάλλω.

(Αντ.) : καταβάλλομαι, νικιέμαι.

Ξεχωρίζω:

(Συν.) : αποχωρίζω, αποσπώ, διαχωρίζω, αντιδιαστέλλω, εκλέγω, προτιμώ, διαλέγω, προκρίνω, σταχυολογώ, ανθολογώ.

(Αντ.) : ενώνω, συνενώνω, συνδέω, συγχωνεύω, συνάπτω, εξοβελίζω, εξομοιώνομαι.

Οδηγώ:

(Συν.) : προπορεύομαι, καθοδηγώ, κατευθύνω, χειραγωγώ.

(Αντ.) : εκτρέπω, παραπλανώ, εξαπατώ, αποπροσανατολίζω, αποκοιμίζω.

Οίκτος:

(Συν.) : ευσπλαχνία, συμπόνια, συμπάθεια, φιλανθρωπία, έλεος, ελεημοσύνη, οικτιρμός.

(Αντ.) : αναλγησία, αναισθησία, σκληρότητα, ασυγκινησία, απανθρωπιά, ασπλαχνία, ανοικτιρμοσύνη.

Οκνηρός:

(Συν.) : οκνός, τεμπέλης, νωθρός, ακαμάτης, αργόσχολος, φυγόπονος, αμελής.

(Αντ.) : ενεργητικός, δραστήριος, εργατικός, φιλόπονος, φιλόμοχθος, φίλεργος, ρέκτης, άσκνος, ακάματος, χαλκέντερος.

Οιστρηλατώ:

(Συν.) : μεταδίδω ενθουσιασμό σε κάποιον, εμπνέω, ενθουσιάζω, διεγείρω, εξάπτω.

(Αντ.) : κατευνάζω.

Όλεθρος:

(Συν.) : καταστροφή, αφανισμός, φθορά, εξαφάνιση, εξολόθρευση, εκμηδένιση, εξόντωση, αποδεκατισμός.

(Αντ.) : σωτηρία, λύτρωση, λυτρωμός, διαφύλαξη, σώσιμο.

Ολόκληρος:

(Συν.) : ακέραιος, άρτιος, ολάκερος, αμέριστος, πλήρης, ανέπαφος, αδιαίρετος, άθικτος, καθολικός, ενιαίος, ατόφιος.

(Αντ.) : τμηματικός, ελλιπής, ατελής, λειψός, κολοβωμένος.

Όμοιος:

(Συν.) : ίδιος, παρεμφερής, παραπλήσιος, ισοδύναμος, ομοειδής, ομοιόμορφος, ισάξιος, συναφής, ανάλογος, πανομοιότυπος.

(Αντ.): ανόμοιος, διαφορετικός, αλλιώτικος, ανομοιόμορφος.

Ομόνοια:

(Συν.) : ομοφωνία, ομοφροσύνη, ομογνωμία, σύμπνοια, συμφωνία, αρμονία, αδελφοσύνη.

(Αντ.) : διχόνοια, διαμάχη, έριδα, φιλονικία, διαπληκτισμός, διάσταση, διαφωνία, διχοστασία.

Ορίζω:

(Συν.) : οριοθετώ, καθορίζω, προσδιορίζω, αποσαφηνίζω, διευκρινίζω, θεσπίζω, κανονίζω, κυριαρχώ, επιβάλλω, εξουσιάζω, αποφασίζω, αποφαίνομαι.

(Αντ.): αοριστολογώ, συσκοτίζω, μπερδεύω, θολώνω.

Ουσία:

(Συν.) : ύπαρξη, υπόσταση, βαθύτερη έννοια, σημασία, περιληπτικό νόημα, ουσιώδες περιεχόμενο.

(Αντ.) : ανυπαρξία, έλλειψη, επιφάνεια, επουσιώδες, δευτερεύον, λεπτομέρεια, γάσμα, ασημαντότητα.

Όψιμος:

(Συν.) : καθυστερημένος, πάρωρος, οψιγενής.

(Αντ.) : πρόωρος, γρήγορος.

Παραβαίνω:

(Συν.) : αθετώ, αναιρώ, καταπατώ, καταστρατηγώ, παραβιάζω, παρασπονδώ, απεμπολώ, προδίνω, επιορκώ, παρανομώ, υπαναχωρώ.

(Αντ.) : τηρώ, εκπληρώνω, σέβομαι, κρατώ, είμαι συνεπής.

Παράδοξος:

(Συν.) : παράξενος, αλλόκοτος, ασυνήθιστος, απίστευτος, αντικανονικός, ανώμαλος, περίεργος, πρωτότυπος.

(Αντ.) : κανονικός, συνηθισμένος, ομαλός, φυσικός, φυσιολογικός.

Παράκαιρος:

(Συν.) : άκαιρος, ανεπίκαιρος, όψιμος, καθυστερημένος, αργοπορημένος, πρόωρος, εκπρόθεσμος.

(Αντ.) : επίκαιρος, έγκαιρος, καίριος, εύθετος.

Παράλληλος:

(Συν.) : παρακείμενος, παράπλευρος, αντίστοιχος, ανάλογος, παρεμφερής, σύστοιχος, ομόλογος, σύγχρονος, ταυτόχρονος.

(Αντ.) : κάθετος, τεμνόμενος, αντίθετος, άσχετος.

Παραμορφώνω:

(Συν.) : μετασχηματίζω, αλλάζω, παραλλάζω, παραποιώ, διαστρεβλώνω, αλλοιώνω, διαστρέφω.

(Αντ.) : σχηματίζω, μορφοποιώ, επανορθώνω, διορθώνω, αποκαθιστώ.

Παρεκτροπή:

(Συν.) : εκτροπή, απόκλιση, παρέκκλιση, λοξοδρόμηση, αταξία, παραστράτημα, εκτραχηλισμός, αποχαλίνωση.

(Αντ.) : κοσμιότητα, ευταξία, ευκοσμία, αυτοκυριαρχία, αυτοσυγκράτηση.

Παροχή:

(Συν.) : χορηγία, χορήγηση, επιδότηση, εφοδιασμός, προμήθεια, συνεισφορά, επίδομα, ευεργέτημα, δώρο.

(Αντ.): στέρηση, αποστέρηση, κατακράτηση, αφαίρεση, αποκλήρωση.

Πειθαρχία:

(Συν.): υπακοή, ευπείθεια, υποταγή, δουλικότητα, νομιμοφροσύνη.

(Αντ.): απειθαρχία, ανυπακοή, απείθεια, στάση, στασιασμός, ανταρσία.

Πεποίθηση:

(Συν.) : πίστη, εμπιστοσύνη, βεβαιότητα, γνώμη, φρόνημα, δοξασία.

(Αντ.) : αμφιβολία, αβεβαιότητα.

Περίληψη:

(Συν.) : σύνοψη, συνόψιση, επιτομή, σύντμηση, συγκεφαλαίωση.

(Αντ.) : ανάλυση, ανάπτυξη, διεξοδικότητα.

Πίστη:

(Συν.) : πεποίθηση, εμπιστοσύνη, βεβαιότητα, αξιοπιστία, ευπιστία, πίστωση, εμμονή, φερεγγυότητα, αφοσίωση, προσήλωση, δοξασία.

(Αντ.) : απιστία, δυσπιστία, υπόνοια, υποψία, αμφιβολία, αβεβαιότητα, ενδοιασμός, αφερεγγυότητα, κακοπιστία, μηδενισμός, αθεισμός.

Πλουραλιστικός:

(Συν.) : πολυφωνικός, ποικιλογνωμία.

Πολυσημία:

Ύπαρξη πολλών σημασιών.

Πολύπλευρος:

(Συν.) : πολυμερής, πολυσύνθετος, πολλαπλός, πολύμορφος, πολύτροπος.

Προκατάληψη:

(Συν.) : προδιάθεση, μεροληψία, μεροληπτική γνώμη, μεροληπτική κρίση, υποκειμενικότητα.

(Αντ.) : απροκαταληψία, αντικειμενικότητα, απροσωποληψία, ανεπηρέαστη γνώμη, αμεροληψία.

Πρόληψη:

Πίστη σε ανύπαρκτες δυνάμεις που επηρεάζουν την ανθρώπινη τύχη.

Πρόοδος:

(Συν.) : εξέλιξη, ευδοκίμηση, βελτίωση, καλυτέρευση, προβιβασμός, προαγωγή.

(Αντ.) : οπισθοδρόμηση, καθυστέρηση, μαρασμός, στασιμότητα, φθορά, κατάρρευση.

Προσποιητός:

(Συν.) : τεχνητός, επιτηδευμένος, ψεύτικος, πλαστός, επίπλαστος, εξεζητημένος,

αφύσικος, θεατρινίστικος.

(Αντ.) : απροποίητος, ανεπιτήδευτος, ανυπόκριτος, φυσικός, ειλικρινής, άδολος, αυθόρμητος.

Πρότυπο:

(Συν.) : υπόδειγμα, ιδεώδες, μοντέλο, ιδανικό, παράδειγμα για μίμηση, μήτρα.

(Αντ.): δικαιολογία, πρόσχημα, υπεκφυγή, αφορμή.

Ραδιούργος:

(Συν.) : δολοπλόκος, μηχανορράφος, διαβολέας, επίβουλος, πανούργος.

(Αντ.) : ευθύς, ίσος, ειλικρινής, αγνός, τίμιος.

Ραστώνη:

 $(\Sigma \nu v.)$: τεμπελιά, νωχέλεια, νωθρότητα, τρυφηλότητα, μαλθακότητα, καλοπέραση.

(Αντ.) : ενεργητικότητα, δραστηριότητα, ζωτικότητα, εργατικότητα.

Ρεκλάμα:

(Συν.) : διαφήμιση, επίδειξη, προβολή, λανσάρισμα, διαλάλημα, διατυμπάνιση, αγγελία.

(Αντ.): δυσφήμιση, αποσιώπηση, διαπόμπευση, διασυρμός, κατηγορία.

Ρηξικέλευθος:

(Συν.): νεωτεριστής, καινοτόμος.

Ρυθμίζω:

(Συν.) : τακτοποιώ, διευθετώ, διακανονίζω.

Σαφής:

(Συν.) : διάφανος, καθαρός, διαυγής, ευδιάκριτος, ευκρινής, εναργής, συγκεκριμένος, εμφανής, ολοφάνερος, ευκολονόητος, εύληπτος, απλός, αυταπόδεικτος.

(Αντ.) : ασαφής, συγκεχυμένος, αόριστος, δυσνόητος, διφορούμενος, σκοτεινός, θολός, νεφελώδης, σιβυλλικός.

Σέβομαι:

(Συν.) : ευλαβούμαι, υπακούω, τιμώ, υπολήπτομαι, υποκλίνομαι, πειθαρχώ, υπακούω, ντρέπομαι.

(Αντ.) : ασεβώ, περιφρονώ, καταφρονώ, καταπατώ, απειθαρχώ, παρεκτρέπομαι.

Σημαινόμενο:

Συστατικό στοιχείο του γλωσσικού σημείου (λέξης), η έννοια / η σημασία στην οποία αναφέρεται.

Σημαίνον:

Συστατικό στοιχείο του γλωσσικού σημείου (λέξης) που αναφέρεται στην ακουστική και γραπτή εικόνα του.

Σθένος:

(Συν.) : δύναμη, ισχύς, ρώμη, αλκή, θάρρος, τόλμη, ευψυχία.

(Αντ.) : ασθένεια, αδυναμία, ατολμία, φόβος, δειλία, ανανδρία, μικροψυχία, ατονία.

Σκέψη:

(Συν.) : συλλογισμός, στοχασμός, διαλογισμός, διανόημα, γνώμη, κρίση, αντίληψη, άποψη.

(Αντ.): αστοχασιά, επιπολαιότητα, ξενοιασιά, απροσεξία, ανεμελιά.

Σπουδαίος:

(Συν.) : σημαντικός, αξιόλογος, αξιοπρόσεκτος, εξαίρετος, εξαιρετικός, περίφημος, αξιοπαρατήρητος, κοσμοιστορικός, βαρυσήμαντος, σοβαρός, σημαίνων, πρωτεύων.

(Αντ.) : ασήμαντος, κατώτερος, ανάξιος λόγου, μηδαμινός, τιποτένιος, επουσιώδης, δευτερεύων.

Σταθεροποιώ:

(Συν.) : στερεώνω, μονιμοποιώ.

(Αντ.) : αποσταθεροποιώ.

Συγκεχυμένος:

(Συν.) : ασαφής, ακαθόριστος, μπερδεμένος.

(Αντ.) : σαφής, ξεκάθαρος, συγκροτημένος.

Συγκρίνω:

(Συν.) : παραβάλλω, παραλληλίζω, αντιπαραθέτω, συσχετίζω, αντιπαραβάλλω, συνδυάζω, παρομοιάζω.

Σύγχρονος:

(Συν.) : ταυτόχρονος, επίκαιρος, έγκαιρος, μοντέρνος, νεωτερικός.

(Αντ.) : ετερόχρονος, αναχρονιστικός, απαρχαιωμένος, αρχαιότροπος.

Συμβάλλω:

(Συν.) : συνενώνω, βοηθώ, επικουρώ, συνεπικουρώ, συντείνω, συνεισφέρω, συνεργώ, συντελώ.

(Αντ.) : χωρίζω, αποχωρίζω, διασπώ, διχάζω, καταστρέφω, ζημιώνω.

Συμφωνώ:

(Συν.) : αποδέχομαι, εναρμονίζομαι, συνομολογώ, ενστερνίζομαι, συνηγορώ.

(Αντ.) : διαφωνώ, αντιπαρατίθεμαι, αμφισβητώ, φέρνω αντιρρήσεις.

Συνδυάζω:

(Συν.) : συνταιριάζω, ταιριάζω, εναρμονίζω, συσχετίζω, συνδέω, αλληλεξαρτώ, συνενώνω.

(Αντ.) : αποσυνδέω.

Συνείδηση:

(Συν.) : αντίληψη, επίγνωση, αυτεπίγνωση, αίσθηση, συναίσθηση, ακριβής γνώση.

(Αντ.): αναισθησία, άγνοια, ασυνειδησία.

Συνειρμός:

(Συν.): αλληλουχία, σύνδεση προτάσεων.

Συνέπεια:

(Συν.) : επακόλουθο, απόρροια, αποτέλεσμα, παρεπόμενο, ακολουθία, συνάρτηση, επίπτωση.

(Αντ.): ασυνέπεια, ανακολουθία.

Συνεχής:

(Συν.) : συνεχόμενος, αδιάκοπος, αδιάλειπτος, ακατάπαυστος, ασταμάτητος, διαρκής, εξακολουθητικός, διηνεκής, αέναος, ατελείωτος, ατέρμονος, αλλεπάλληλος, επαναληπτικός.

(Αντ.) : στιγμιαίος, ασυνεχής, παροδικός, περιοδικός, πρόσκαιρος, εφήμερος, ακαριαίος.

Σύνθετος:

(Συν.) : πολυμερής, πολύπλευρος, πολυσχιδής, πολλαπλός, ποικιλότροπος.

(Αντ.) : απλός, μονομερής, μονόπλευρος, απλουστευμένος.

Συνυποδήλωση:

Η μεταφορική σημασία της λέξης.

Σφετερίζομαι:

(Συν.) : ιδιοποιούμαι, οικειοποιούμαι, αντιποιούμαι, καταχρώμαι, εκμεταλλεύομαι, αρπάζω, κατακρατώ.

(Αντ.) : δίνω, παρέχω, παραχωρώ, χαρίζω.

Σφυγμομέτρηση:

(Συν.) : δημοσκόπηση.

Σγετικός:

(Συν.): συναφής, αναφορικός, αλληλένδετος, παραλληλίσιμος.

(Αντ.) : άσχετος, ξένος, ανεξάρτητος, απόλυτος.

Σωφροσύνη:

(Συν.) : σύνεση, φρόνηση, ορθοφροσύνη, περίσκεψη, σοφία, νουνέχεια.

(Αντ.): αφροσύνη, ασυνεσία, απερισκεψία, παραλογισμός.

Τακτοποιώ:

(Συν.): ρυθμίζω, κανονίζω.

(Αντ.): αναστατώνω. Καταστρέφω.

Τελειώνω:

(Συν.): περατώνω, ολοκληρώνω.

(Αντ.) : αρχίζω.

Τέρψη:

(Συν.) : ευχαρίστηση, ευφροσύνη, ευαρέσκεια, ικανοποίηση, απόλαυση, ψυχαγωγία, διασκέδαση.

(Αντ.): δυσαρέσκεια, πίκρα, απαρέσκεια, αηδία, οδύνη, άχθος.

Τολμηρός:

(Συν.) : θαρραλέος, άφοβος, ριψοκίνδυνος, ανδρείος, γενναίος, άτρομος, ευθαρσής.

(Αντ.): δειλός, άτολμος, ψοφοδεής, άνανδρος.

Τυπικός:

(Συν.) : συμβατικός, συνήθης, τυπολάτρης.

Τυποποιώ:

(Συν.): κοινότοπος, τετριμμένος.

(Αντ.): πρωτότυπος.

Τυραννικός:

(Συν.) : απολυταρχικός, δυναστικός, δυναστευτικός, δεσποτικός, σατραπικός, αυταρχικός, φασιστικός, καταπιεστικός, βασανιστικός, μαρτυρικός.

(Αντ.) : δημοκρατικός, ελεύθερος, ευχάριστος, ανακουφιστικός, ελαφρυντικός.

Τυχαίος:

(Συν.) : απρόβλεπτος, συμπτωματικός, ασήμαντος, συνηθισμένος.

(Αντ.) : σκόπιμος, ηθελημένος, σπουδαίος, αξιόλογος.

Τυχοδιώκτης:

(Συν.) : αριβίστας, απατεώνας.

Υλοποιώ:

(Συν.) : πραγματοποιώ, πραγματώνω, διεκπεραιώνω, επιτυγχάνω, κατακτώ.

Ύπαρξη :

(Συν.): υπόσταση, οντότητα, παρουσία.

(Αντ.) : ανυπαρξία, απουσία, έλλειψη.

Υπερασπίζω:

(Συν.) : συνηγορώ, προασπίζω, αμύνομαι, προστατεύω, υποστηρίζω, υπερμαχώ.

(Αντ.) : επιτίθεμαι, εγκαταλείπω, κατηγορώ.

Υπεύθυνος:

(Συν.) : υπόλογος, υπαίτιος, ένοχος, ευθυνόμενος.

(Αντ.): ανεύθυνος, ασύδοτος, αθώος, ανυπόλογος.

Υποδαυλίζω:

(Συν.): υποκινώ έμμεσα, αναμοχλεύω, υποθάλπω, υποκαίω, ξεσηκώνω.

Υποχρέωση:

(Συν.) : καθήκον, χρέος, οφειλή, δέσμευση.

(Αντ.): προαίρεση, δικαίωμα, αξίωση, ελευθερία.

Ύφεση:

(Συν.) : μείωση, ελάττωση, υποχώρηση, χαλάρωση, μετριασμός, περιορισμός, κάμψη, εξασθένιση, απάμβλυνση, υποστολή.

(Αντ.) : άρση, έπαρση, ύψωση, ανύψωση, αύξηση, επίταση, δυνάμωμα, επιδείνωση, αναζωπύρωση.

Υφίσταμαι:

(Συν.) : βρίσκομαι, υπάρχω, υποφέρω, ανέχομαι, τραβάω.

Φαιδρός:

(Συν.): αστείος, γελαστός, ιλαρός, χαρούμενος, ευτράπελος, γελοίος.

(Αντ.) : σοβαρός, κατηφής, βαρύς, δύσθυμος.

Φανερώνω:

(Συν.) : εμφανίζω, παρουσιάζω, αποκαλύπτω, δείχνω, σημαίνω, δηλώνω.

(Αντ.): εξαφανίζω, κρύβω, αποκρύπτω, συγκαλύπτω.

Φήμη:

(Συν.) : διάδοση, διαλάλημα, θρύλος, σπερμολογία, υπόληψη, εκτίμηση, αποθανάτιση

(Αντ.) : σιωπή, ανωνυμία, άγνοια, αφάνεια, ασημότητα.

Φυσικός:

(Συν.) : υλικός, έμφυτος, εγγενής, κληρονομικός, κανονικός, ανυπόκριτος, αληθινός, απλός.

(Αντ.) : αφύσικος, επίκτητος, αυλός, αντικανονικός, υπερφυσικός, προσποιητός, πλαστός, τεχνητός.

Χειραφέτηση:

(Συν.) : απαλλαγή από κάθε είδους εξάρτηση, απελευθέρωση, αυτοτέλεια, αυτονομία, αυθυπαρξία, ανεξαρτησία, αυτοδιάθεση, απεξάρτηση.

Χορηγώ:

(Συν.) : παρέχω, δίνω, απονέμω, προσπορίζω, εκχωρώ, χαρίζω, δωρίζω.

(Αντ.): στερώ, κατακρατώ, αφαιρώ, παίρνω, αποκληρώνω.

Χρέος:

(Συν.): οφειλή, χρέωση, καθήκον, υποχρέωση, υπηρεσία, έργο.

(Αντ.): δικαίωμα, απαίτηση, πίστωση, ενεργητικό.

Χρήσιμος:

(Συν.): ωφέλιμος, πρόσφορος, επωφελής, λυσιτελής, αναγκαίος.

(Αντ.) : άχρηστος, ανώφελος, ατελέσφορος, μάταιος, περιττός.

Χυδαίος:

(Συν.) : βάναυσος, αγροίκος, άξεστος, αγενής, αχρείος, πρόστυχος.

(Αντ.) : αβρός, ευγενικός, κόσμιος, σεμνός, ηθικός.

Ψευδής:

(Συν.) : ψεύτικος, ανυπόστατος, αναληθής, ανακριβής, αβάσιμος, ανειλικρινής, κίβδηλος, πλασματικός, παραποιημένος, πλαστογραφημένος, τεχνητός, ανύπαρκτος.

(Αντ.) : αληθινός, πραγματικός, αψευδής, ακριβής, γνήσιος, αυθεντικός.

Ψύχραιμος:

(Συν.): ατάραχος, γαλήνιος, φλεγματικός, εγκρατής, νηφάλιος.

(Αντ.) : παράφορος, ασυγκράτητος, θυελλώδης, θυμώδης, ευέξαπτος.

$\Omega\theta\dot{\omega}$:

(Συν.) : σπρώχνω, απομακρύνω, απωθώ, παροτρύνω, παρακινώ, επισπεύδω, εξωθώ, παρωθώ.

(Αντ.) : έλκω, ελκύω, προσελκύω, μαγνητίζω.

Ωριμος:

(Συν.) : γινωμένος, μεστωμένος, ολοκληρωμένος, αναπτυγμένος, μυαλωμένος, σοβαρός.

(Αντ.): ανώριμος, άωρος, άγουρος, αγίνωτος, αμέστωτος.

Ωφέλεια:

(Συν.) : όφελος, κέρδος, απολαβή, ευεργέτημα, πλεονέκτημα, ωφελιμότητα, ωφέλημα, αναγκαιότητα, εξυπηρέτηση.

(Αντ.) : ζημιά, βλάβη, απώλεια, ανωφέλεια, αχρηστία, ματαιότητα.

Ωφέλιμος:

(Συν.) : χρήσιμος, επωφελής, λυσιτελής.

(Αντ.): άχρηστος, αλυσιτελής.